

Harehviskeren

FOR IKKE LENGE SIDEN registrerte jeg masse harespor og små brune huler ved fotingstlassen min. Etter hvert lærte jeg å spore opp harens tilholdsted. Heldigvis virket haren helt upåvirket av mitt nærvær. Jeg satte meg rolig ned, og ble sittende en stund og se på haren, mens jeg snakket lavt til den. Etter en stund trakk jeg meg stille tilbake og løp til bilen for å hente fotoutstyret.

Da jeg kom tilbake, satt pus fremdeles der jeg forlot den. Jeg fortsatte å snakke til den mens jeg knipset masse bilder. Mens jeg holdt på å fotografere, begynte haren å belte. Det ble jeg litt forbauset over. Jeg er en erfaren harejeger, og jeg har jeg lyst at haren ikke belter om dagen. Men nå ble det motsatte bevis, rett foran øynene på meg.

Jeg har kalt henne «Helene harefåken», ettersom jeg håper og tror at det drøier seg om ei «frøken». Da vil det sikkert komme flere på besøk etter hvert, og jeg synes gode fotomuligheter av harehører som stuss heftig om frøkensens gunst.

Reitt som det er, oppsøker jeg området der hun holder til. «Helene harefåken» lar seg ikke affisere av mitt nærvær, så jeg får god anledning til å kombinere fotografering med min nye hobby som «harehvisker».

Ar Ingeborg Solbø

